

РЕШЕНИЕ

№ 3800

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **1133** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на М. П. А. от [населено място] срещу експертно решение № 1244 от зас. № 184/08.12.2017 г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при неспазване на административно-производствените правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в производството по издаване на процесното решение НЕЛК не се е съобразила с редици обективни обстоятелства, свързани пряко със здравословното състояние на жалбоподателката и отразяващи се върху крайното решение за определяне на процента трайно намалена работоспособност /ТНР/. Възражава се още, че не е направен на жалбоподателката преглед от специалист лицево-челюстна хирургия относно констатациите за наличие на остеомелит, както и не е извършен преглед от ортопед. Жалбоподателката твърди, че от години страда от остеомелит на горната челюст, което заболяване се е изострило, като за него е представила сцинтиграфско изследване с обективни находки на остеомелит, което не е преценено от НЕЛК. Твърди се още, че НЕЛК не се е съобразила и със заболявания по УНГ, изразяващи се в обективни находки - хроничен назофарингит, околоносни кухини силно пневматизирани и хипетрохия на носни кухини, както и е направен неправилен извод,

че заболяването остеомиелит е преживяно и не е налице рецидив. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени експертното решение на НЕЛК и върне преписката за ново произнасяне, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата в съдебно заседание. В приложена по делото писмена молба, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, както и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

Заинтересованите страни – АГЕНЦИЯ ЗА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ, РД „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ” - С., ТД на НОИ – С. ГРАД и ТЕЛК при I МБАЛ – С. - редовно призовани, не изпращат представители и не изразяват становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С експертно решение № 0141 от зас. № 008/13.01.2017 г. на ТЕЛК, I състав, при I МБАЛ – С., на жалбоподателката е определен краен процент на трайно намалена работоспособност 20 %. Цитираното експертно решение е обжалвано пред НЕЛК от М. А. с жалба вх. № 1077/03.02.2017 г. Във връзка с така направеното обжалване НЕЛК образува административно производство по чл. 112 от ЗЗ и с писмо изх. № НЕЛК-ИЗХ-3248/15.02.2017 г. уведомява М. А. за производството, както и че на основание чл. 50, ал. 2 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ следва да се яви на преглед в НЕЛК. Видно от отбелязване върху цитираното писмо на 08.12.2017 г. лицето е прегледано в НЕЛК.

Националната експертна лекарска комисия приема експертно решение № 1244 от зас. № 184/08.12.2017 г., с което отменя експертното решение на ТЕЛК по оценка на работоспособността и определя нов процент трайно намалена работоспособност – 44 %, с водеща диагноза: „Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“, както и с общо заболяване: „Дискова болест L3-L4, L5-S1 с левостранна радикулопатия с хроничен ход на протичане. Преживян остеомиелит на максилата /1994/. Тригеминална невралгия с дългогодишна давност. Девиация на носната преграда“. В мотивите на решението по нервни болести е прието, че за тригеминална невралгия с дългогодишна давност се следват 40 % ТНР, а за радикулопатия, по изразена в ляво, с хроничен ход на протичане, с дискогенен произход, се следват 20 % ТНР. По ортопедични болести е прието за преживян остеомиелит на лява максила от 1994 г., без данни за рецидив, за което се следват 0 % ТНР, а по хирургични болести за състояние след остеомиелит на горна челюст е прието, че не следва оценка. За УНГ болести е прието също така, че не се следва процент ТНР.

Като доказателство по делото е прието и цялото медицинско досие на лицето М. П. А., въз основа на което е издадено и оспореното експертно решение. По делото са приложени и приети като доказателства и: целотелесно скениране на кости на гама камера от 12.04.2016 г., нуклеарномедицинско и компютъртомографско изследване на

череп от 06.03.2018г.; нуклеарномедицинско и компютъртомографско изследване на кости от 06.03.2018г.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна и предвид на обстоятелството, че съдът не разполага със специални знания, доколкото се оспорва решение във връзка със здравословното състояние на жалбоподателката, по делото е допусната съдебно-медицинска експертиза. Съгласно заключението на вещото лице д-р Д. М. – специалист по УНГ, след запознаване с медицинската документация по делото и съобразяване на Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/ - 2010г., заболяванията на нос и околоносни кухини, каквито са диагностицирани при жалбоподателката и описани в експертното решение на НЕЛК, подлежат на лечение и не обуславят трайно намалена работоспособност /диагнози: Девиацио септи назидекстра. С. хроника/.

Съгласно заключението на вещото лице д-р Л. Д. – специалист по орална и лицево-челюстна хирургия, изготвено след запознаване с медицинската документация на лицето и извършен личен преглед, експертното решение на НЕЛК и процента ТНР са правилно определени, предвид предоставената медицинска документация и основания. Според вещото лице пациентката е претърпяла години страдания и щети, поради неправилно лечение и ненасочване към необходими специалисти, както и същата има страдание, което не ѝ позволява да се труди, да се храни и е със затруднен говор, нарушена е и естетиката на лицето ѝ. Вещото лице счита, че това състояние не е вследствие на остеомиелит на челюстите, а най-вероятно на невротично разстройство /наподобяващо соматоформно разстройство – често търсене на медицинска помощ, множество изследвания, фиксиране върху определен орган и болка/, изискващо специфично лечение. Вещото лице при преглед на медицинската документация на жалбоподателката не открива нито в едно от образните изследвания, сцинтиграфии и компютърни томографии, данни за остеомиелит или рецидивиращ хроничен възпалителен процес на челюстите, като пациентката е страдала още от 1988 г. от тригеминална невралгия и е лекувана за кратко време от невролози.

По искане на жалбоподателката по делото е допусната и допълнителна съдебно-медицинска експертиза. Съгласно заключението на вещото лице д-р П. Б. – специалист по нуклеарна медицинска, нито едно от трите представени по делото сцинтиграфски изследвания от 1993 г., от 2016 г. и от 2018 г., не поставя диагноза „остеомиелит на горна челюст“, нито такава е суспектирана или предположена в изложенията или заключенията към тези изследвания. Според вещото лице констатациите, формулирани като заключения от изследванията от 1993 г. и 2016 г. са неспецифични и не могат да се свържат с конкретна патология. Вещото лице сочи още, че заключението на изследването от 2018 г. предполага одонтогенни възпалителни промени в мандибулата около конкретен зъб, но не и остеомиелит, като поведението към момента на изследването е предполагало пациента да се насочи към стоматолог за доуточняване и евентуално лечение.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в 14-дневния преклузивен срок. Видно от приложената по делото куриерска разписка жалбоподателката е уведомена за оспореното в настоящото производство експертно решение на 19.01.2018 г., като жалбата срещу решението е подадена на 24.01.2018г., съгласно поставен върху нея вх. № АС-48/24.01.2018 г., т. е. в законоустановения срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното в настоящото производство експертно решение № 1244 от зас. № 184/08.12.2017 г на НЕЛК е постановено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 103, ал. 2 от ЗЗ във връзка с чл. 3, ал. 2 от НМЕ. Административният акт е издаден и в установената от закона форма, както и при спазване на административно-производствените правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че с уведомление рег. № НЕЛК-ИЗХ-3248/15.02.2017 г. на НЕЛК жалбоподателката, както и всички заинтересовани страни по делото, са били уведомени за образуването в НЕЛК административно производство по чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ. Видно от приетите по делото писмени доказателства на жалбоподателката е било изпратено уведомление рег. № НЕЛК-ИЗХ-3248/15.02.2017 г. за извършване на личен преглед на основание чл. 50, ал. 2 от ПУОРОМЕРКМЕ /отменена разпоредба, но приложима към датата на постановяване на оспореното експертно решение/, като съгласно отбелязване върху цитираното писмо на 08.12.2017 г. на лицето е извършен личен преглед в НЕЛК.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че оспореното решение на НЕЛК е издадено и при правилно приложение на материалния закон, както и в съответствие с действителното здравословно състояние на жалбоподателката към датата на преосвидетелстването ѝ от административния орган. Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на трайно намалена работоспособност на жалбоподателката и несъобразяването му със заболявания по УНГ, изразяващи се в обективни находки - хроничен назофарингит, околоносни кухини силно пневматизирани и хипетрохия на носни кухини, както и неправилен извод на експертите, че заболяването остеомиелит е преживяно и не е налице рецидив. С обжалвания административен акт е определен краен процент на ТНР по съвкупност 44 %, като за оспорените констатации от жалбоподателката за заболяването ѝ остеомиелит на лява максила, както и за УНГ болести, е прието, че не се следва процент ТНР. Приетите по делото основна и допълнителна съдебно-медицински експертизи, които се възприемат от съда, като обективно и компетентно изготвени, потвърждават изцяло определените от административния орган проценти ТНР, както и тези по ортопедични болести и по УНГ болести, оспорени от жалбоподателката. Съгласно заключението на вещото лице д-р Д. М. – специалист по УНГ, заболяванията на нос и околоносни кухини, каквито са диагностицирани при жалбоподателката и описани в експертното решение на НЕЛК, подлежат на лечение и не обуславят трайно намалена работоспособност. По делото се установява, че е налице и съответствие на определения в експертното решение и заключението на съдебната експертиза процент ТНР по ортопедични болести, в частност за заболяването остеомиелит на лява максила, а именно – 0 %. Видно от заключението на вещото лице д-р Л. Д. – специалист по орална и лицево-челюстна хирургия, изготвено след запознаване с медицинската документация на лицето и извършен личен преглед, експертното решение на НЕЛК и процента ТНР са правилно определени. Според вещото лице здравословният проблем на жалбоподателката не е

вследствие на остеомиелит на челюстите, а най-вероятно на невротично разстройство, изискващо специфично лечение. Вещото лице при преглед на медицинската документация на жалбоподателката не открива нито в едно от образните изследвания, сцинтиграфии и компютърни томографии, данни за остеомиелит или рецидивиращ хроничен възпалителен процес на челюстите, като пациентката е страдала още от 1988 г. от тригеминална невралгия и е лекувана за кратко време от невролози. Тази констатация на вещото лице се подкрепя и от заключението на вещото лице д-р П. Б. – специалист по нуклеарна медицинска, по допусната от съда допълнителна съдебно-медицинска експертиза. Видно от заключението на вещото лице нито едно от трите представени по делото сцинтиграфски изследвания от 1993 г., от 2016 г. и от 2018 г., не поставя диагноза „остеомиелит на горна челюст“, нито такава е суспектирана или предположена в изложенията или заключенията към тези изследвания. Предвид на така приетите по делото съдебно-медицински експертизи настоящият състав намира, че крайният процент ТНР в оспореното решение, както и процентите ТНР за отделните заболявания, са правилно изчислени съобразно методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти от НМЕ, действаща към момента на освидетелстване на жалбоподателя.

В съответствие с чл. 63, ал. 1 от НМЕ административният орган следва да извърши преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит и да се съобрази със съответната отправна точка, съгласно приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ. Това задължение на органа е частен случай на основаното му задължение да изясни обективно и пълно всички факти от значение за случая и да приложи правилно към установените факти съответната правна норма. В процесния случай не е налице несъответствие между определения от НЕЛК краен процент на ТНР и установения от съда въз основа на извършените експертизи, което прави основателен извода за съответствие на административния акт с приложимите материално-правни разпоредби и липсата на претендираното отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното експертно решение е правилно и законосъобразно, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. А. от [населено място] срещу експертно решение № 1244 от зас. № 184/08.12.2017 г. на Националната експертна лекарска комисия, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

